നവനീതം

NAVANEETHAM

മേടം 1185 / APRIL 2009

Monthly Newsletter of Guruvayoor Devotees Forum

Submitted at the lotus feet of Krishna, Guruvayoorappan.

Hare Rama Hare Krishna!

Happy Vishu and New Year!

Navaneetham is completing three years of publication. We take this opportunity to thank dear Guruvayoorappan for allowing us

to continue this project successfully every month. Also we like to thank all the members contributed and helped to make this a success. We hope and pray to have more content rich Navaneethams in future and get it to each Guruvayoorappan devotee any where in the world. Please support our group's magazine.

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya:

Sunil Menon, Editor

Om Namo Narayanaya:

Wish you a very happy VISHU and New Year!!

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya

May Guruvayoorappan Bless You All!!

Om Namo Narayanaya: കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

NAVANEETHAM TRIVIA CONTEST - APRIL

1. In Mahabharatam, who was the only one who could match Arjuna in skill and prowess in archery ?

2. What does the word Bheeshma mean?

3. To whom does Yudhisthira offer the first worship at the time of the Rajasuya Yagna?

4. What was the name of Drona's father?

5. Who presented the bow "Gandiva" to Arjuna?

Please send replies to editor@guruvayoor.com as soon as you can.
Winner will be announced in next month's issue.

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ! Om Namo Bhagavathe Vasudevaya

വിഷുക്കണി :

രാജു -വിളാവത്ത്

ഉണരൂവേഗം നീ, ഉണരൂവേഗം നീ,
ഉണരൂവേഗം നീ, കണികാണ്മാൻ
വിഷുപ്പുലരിവന്നണഞ്ഞു , വേഗം നീ
വിഷുക്കണി കാണ്മാനുണരൂ ,നീ!

സ്വർണ്ണത്താലത്തിലൊരുക്കിവച്ചുഞ്ഞാൻ
വർണ്ണശബളമാം വിഷുക്കണി.
തേങ്ങാപ്പകുതിയിൽ ദീപംവച്ചുഞ്ഞാൻ ക-
ണിക്കൊന്നതൂകി തളികയിൽ.

വെള്ളക്കോടിഞ്ഞൊറിഞ്ഞുവച്ചതിൽ മുഴു-
വെള്ളരിയ്ക്കയും പിന്നെ നാണ്യവും.
വാൽക്കണ്ണാടിയും, നെന്മണികളും ഞാനൊ -
രുക്കിയതിൽ വിഷുക്കണികാണ്മാന്.

ഉണരുവേഗം നീ, ഉണരുവേഗം നീ,
ഉണരുവേഗം നീ, കണികാണ്മാന്.
വിഷുപ്പുലരിവന്നണഞ്ഞു , വേഗംനീ ,
വിഷുക്കണി കാണ്മാനുണരു , നീ!

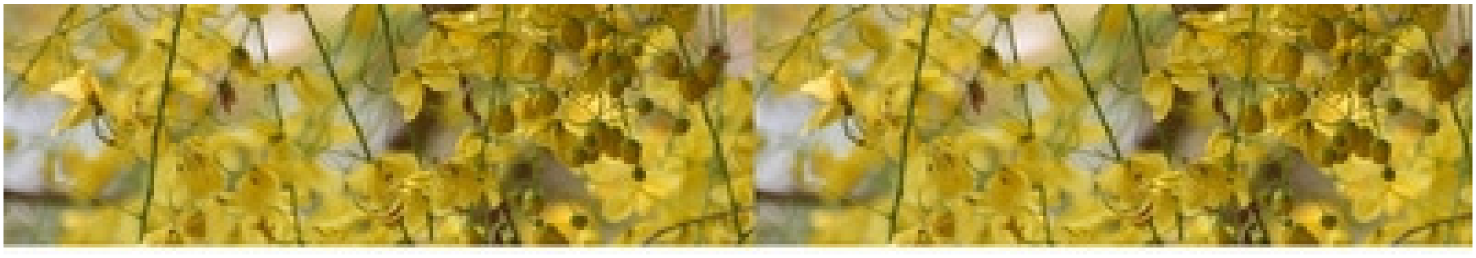

ഒരുറക്കുപാട്ടു്

സാവിത്രി പുറം

(ഓമനത്തിങ്കൾക്കിടാവോ....എന്ന പോലെ)

പാർവതിദേവിയോ സീതാദേവിയോ
പാർവണേന്ദുതൻെറ പുഞ്ചിരിയോ?
നീലക്കാർവർണൻെറ നീലമേലാപ്പിൽ
നിന്നുമുതിർന്നോരു നീലക്കല്ലോ നീ?
ശ്രീവിഷ്ണുദേവൻെറ മാറിൽ വിളങ്ങുന്ന
ശ്രീലക്ഷ്മിദേവിതൻ കാരുണ്യമോ?
''ധന്യ'യാം മാതാവിൻ ധ്യാനമഹിമയോ?
ധ്യാനജപങ്ങൾ തൻ സത്ഫലമോ?
ദൈവകൃപയാൽ ജ്വലിക്കുന്ന ദീപമോ?
ദേവി കത്തിച്ചോരു നെയ്‌വിളക്കോ?

ആതങ്ക സിന്ധുവിന്നക്കരെ പറ്റാൻ
ആനന്ദപോതമായ് വന്നതാണോ?
ദുർഗാഭഗവതി ദൗഹിത്രീരൂപത്തിൽ
ദോഷമകറ്റീടാൻ വന്നതാണോ?

കൃഷ്ണനയച്ചോരു രാധാദേവിയോ?
കൃഷ്ണൻെറ ജീവനാം രുഗ്മിണിയോ?
ബ്രഹ്മദേവൻ തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു നൽകിയ
ബ്രഹ്മപ്രിയയാം സരസ്വതിയോ?

ശ്രീനീലകണ്ഠന്റെ പാതിമെയ്യോ നീ
ശ്രീപാർവതി തന്നെ വന്നതാണോ?
ഈശ്വരചൈതന്യം രൂപം പൂണ്ടതോ
ഇപ്പൈതൽ ഈശ്വരാനുഗ്രഹമോ?

കണ്ണാ! മായതൻ മോഹവലയത്തിൽ
കണ്ണുമടച്ചു ഞാൻ വീണിടാതെ
കൈയ്യു പിടിച്ചുകൊണ്ടെന്നെ നയിക്കൂ
കണ്ണിനു കണ്ണായ ഉണ്ണിക്കണ്ണാ
ചിന്മയൻ ചിത്തത്തിൽ വന്നുദിച്ചീടിൽ
ചി ന്ത കരം ചീന്നിച്ചിതറീടുമോ?

ഉണ്ണിക്കിടാവിന്നുറക്കുപാട്ടാകട്ടെ
ഉണ്മ നിറഞ്ഞ നിൻ നാമാവലി.
അമ്മേ നാരായണ ദേവി നാരായണ
ലക്ഷ്മി നാരായണ കൃഷ്ണ ഹരേ!

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya:

ഈ ഭാഗ്യം സ്പഷ്ടമല്ലേ ?

ഡോ. എസ്. രാമകൃഷ്ണ ശർമ, ശൃംഗേരി

ഉമ്പന്റെ ശാരികേ, ശൃംഗേരിശാരദേ!
അന്യനിറങ്ങളിൽ പാടുന്ന പൊൻകിളീ!
പഞ്ചമില്ലാത്തന്യ തത്ത്വങ്ങൾ ചേർത്തവോ!
അമ്പായ് പിരിഞ്ഞന്യ പക്ഷികളായി നീ.

കുയിലായ് കൂവുന്നു നീ, പ്രാവായ് കുറുകുന്നു നീ,
ചെമ്പിൻ നിറമുള്ള ചെമ്പോത്തും നീ.
പച്ചക്ക് പച്ചനൽകുന്ന തത്ത നീ,
മഞ്ഞയായ് മൈനയായ് പാടുന്നു നീ!

അവതാരമല്ല നിന്നിൻ വടിവുകൾ
ആയിരം നാമമനന്തം തോറ്റുപോയ്.
മലയാളിയല്ലാത്ത എന്നെ തിരഞ്ഞു നീ,
വന്നല്ലോ എൻ നാവിൽ കൈരളിയായി.
ഗുരുവായൂരപ്പനെ കണ്ട പുണ്യം കൊണ്ട്
നേടി ഞാനീ ഭാഗ്യം, സ്പഷ്ടമല്ലേ!

പ്രസാദം

ചന്ദ്രശേഖരൻ

നമ്മുടെ ഈ മനുഷ്യ ജന്മം തന്നെ ദൈവം തന്ന ഒരു പ്രസാദം അല്ലേ ? പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്ന ചരങ്ങളും അല്ലാത്തതും ആയ എല്ലാം തന്നെ ആ ശക്തിയുടെ പ്രവാഹം അല്ലേ? അങ്ങിനെ നമുക്ക് കിട്ടിയ ഈ പ്രസാദം അഥവാ ഈ ജന്മം, നല്ല വഴിയിൽ നയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ വെറുതെ എല്ലാവരും മറ്റുള്ളവരെ പഴി ചാർത്തി ജീവിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മാത്രം മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ആദ്യമായി നമുക്ക് ഈ ജന്മം തന്ന മാതാവിനെയും പിതാവിനെയും പ്രസാദിപ്പിക്കണം. അവരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തിയാൽ തന്നെ നമ്മുടെ ജന്മത്തിന്റെ പാതി ഫലം സാക്ഷാത്കരിച്ച സാഫല്യം ഉണ്ടാകും. അടുത്ത പാതി നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം നമ്മൾ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. നല്ലത് ചെയ്താൽ നല്ലതും തിന്മ ചെയ്താൽ തിന്മയും ആയിരിക്കും ഫലം. വിതക്കുന്നത് മാത്രമേ കൊയ്യുവാൻ കഴിയൂ. നെല്ല് വിതച്ചാൽ നെല്ലും തേങ്ങ നട്ടാൽ തേങ്ങയും കിട്ടുന്നത് പോലെ എന്ന് മാത്രം.

പിന്നത്തെ കാര്യം നമ്മൾ കഴിക്കുന്ന ആഹാരം പ്രസാദം പോലെ മാത്രമേ കഴിക്കാവൂ . കാരണം ആഹാരവും ദൈവത്തിന്റെ മറ്റൊരു രൂപം ആണെന്ന വസ്തുത നമ്മൾ മറക്കരുത്. ആഹാരം മറ്റുള്ളവരും ആയി പങ്കു വെക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമേ ആഹാരം കഴിച്ചതിന്റെ ഗുണം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ . ഒറ്റക്ക് ഇരുന്നു

ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സന്തോഷവും കഴിക്കുന്നതിന്റെ ഗുണവും സകുടുംബം കഴിക്കുന്നതിലായിരിക്കും എന്ന് പ്രത്യേകിച്ച് പറയേണ്ടുന്നതില്ല. സാവധാനം ഇരുന്നു ചവച്ചരച്ചു കഴിക്കണം എങ്കിലേ ആഹാരം ഉമിനീരുമായി ചേർന്ന് ആമാശയത്തിലെത്തുംപോഴേക്കും ആദ്യ ദഹനക്രിയ കഴിഞ്ഞിരിക്കും. ബാക്കി ആമാശയത്തിൽ വെച്ചും. പിന്നീട് കുടൽ വഴി പോഷകാംശങ്ങൾ ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലേക്കും രക്ത ധമനി വഴി എത്തിക്കുവനയി ഹൃദയം ജനനം മുതൽ മരണം എന്ന അവസ്ഥ എത്തുന്നത് വരെ അതിന്റെ പ്രവൃത്തി തുടർന്ന് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു . നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ഇത്രയും പാട് പെടുന്ന വേറെ ഒരു അവയവം ഉണ്ടോ എന്ന സംശയം എനിക്ക് തീർച്ചായും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് മാത്രം ഹൃദയത്തിനെ എത്ര പാട് പെട്ടും ആരോഗ്യത്തോടിരിക്കുവാൻ നമ്മൾ തന്നെ ശ്രമിക്കണം.

കഴിക്കുന്ന ആഹാരത്തിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞു. ബാക്കി ശ്വസിക്കുന്ന വായു , കുടിക്കുന്ന വെള്ളം ഇവയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. പുക വലി തീർച്ചായും ഒരു ദുശ്ശീലം തന്നെ എന്ന് ഓർമിക്കണം ഒഴിവാക്കണം. വായുവും വെള്ളവും ദൈവത്തിന്റെ മറ്റൊരു രൂപം തന്നെ അല്ലേ?

വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്ന കാലത്ത് വിദ്യാർഥിയുടെ കടമ പഠനം മാത്രം. മറ്റു ചിന്തകൾ പാടില്ല . കുടുംബ ജീവിതത്തിൽ ഭാര്യയും ഭർത്താവും പരസ്പരം സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറണം. പ്രത്യകിച്ച് കുട്ടികളുടെ മുമ്പിൽ ഒരിക്കലും കലഹിക്കരുത് . അത് കുട്ടികളുടെ സ്വഭാവ രൂപീകരണത്തിൽ അപാകതകൾ ഉണ്ടാക്കും. അതു കൊണ്ട് ദയവു ചെയ്ത് ഒരിക്കലും അതിന്നു മുതിരരത്. ഇവിടെയാണ് അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി, തത് ത്വം അസി എന്ന വേദ വാക്യം ഓർക്കേണ്ടത്. താൻ ഏതിന്റെ ഒരു അംശമാണോ അതേ പോലെ നീയും അതു തന്നെയെന്ന് കാണണം , കരുതണം, പ്രവർത്തിക്കണം. എന്നാൽ നാം കാണുന്ന നമുക്ക് ചുറ്റും ഉള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും തല പൊക്കുകയില്ല.

ഇത് ഒരു പ്രസാദം ആയി കരുതി ഈ വിഷു പുലരിയിൽ എല്ലാവർക്കും വായിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ഈ ലേഖനത്തിനെ നമ്മുടെ നവനീതം പതിപ്പിലേക്ക് അയക്കുന്നു. എന്ന് ,
ചന്ദ്രശേഖരൻ

കണ്ണാ..... എൻ ഓമന കണ്ണാ .....

Neena Manoj

കണ്ണാ..... എൻ ഓമന കണ്ണാ....
വാവാവോ തൊട്ടിലിൽ ഉറങ്ങിക്കോളൂ .
എന്നും എൻ കൺമണി അച്ഛന്റെ എൻ
പൊൻകുടം.... താമര തൊട്ടിലിൽ വാവാവോ....
കണ്ണാ എൻ ഓമന കണ്ണാ.....
കണ്ണു മിഴിച്ച് വെറുതെ കിടക്കാതെ എൻ ഓമനേ..
രാ.... രാ.... രോ പാട്ടു കേട്ട് ഉറങ്ങിക്കൊള്ളൂ...
അമ്മതൻ ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ ഉറങ്ങി കൊള്ളൂ...
കണ്ണാ എൻ ഓമന കണ്ണാ.....
നേരം ഏറെയായ്, നിൻ കളിക്കൂട്ടുകാർ ഉറങ്ങിയായ്
വീട്ടിൽ എല്ലാരും ഉറക്കമായ്, എൻ ഉണ്ണി
വേഗം ഉറങ്ങിക്കൊള്ളൂ, താരാട്ടുകേട്ടുകൊണ്ട് ഉറങ്ങി
കൊള്ളൂ.
കണ്ണാ.... എൻ ഓമന കണ്ണാ...
കളിച്ചും ചിരിച്ചും നേരം കളഞ്ഞിടാതെ
എൻ ഓമനേ, അച്ഛന്റെ പൊൻ
ഓമന പൈതൽ ഉറങ്ങിക്കൊള്ളൂ....
ചാഞ്ഞ് ഉറങ്ങ്... ഉണ്ണി നീ ചാഞ്ഞ് ഉറങ്ങ്
താമര തൊട്ടിലിൽ ചാഞ്ഞ് ഉറങ്ങ്.
എത്ര കണ്ടാലും ഓമനിച്ചാലും മതി വരില്ല
എൻ ഉണ്ണിയെ..
അച്ഛനും അമ്മയും ഗുരുവായൂരപ്പൻ നൽകിയ നിധിയല്ലേ
നീ..
ഉണ്ണി നീ എന്നും ഞങ്ങൾക്ക് അരികിൽ ഉണ്ടാവില്ലേ
ഈ ജന്മം ഞങ്ങൾക്ക് പുണ്യമായ്

ഈ ജന്മം ഞങ്ങൾക്ക് പുണ്യമായ്...
കണ്ണാ.... എൻ ഓമന കണ്ണാ.....
എത്ര പാട്ടു കേട്ടിട്ടും എന്റെ ഉണ്ണിക്ക് ഉറക്കമില്ലാ...
എന്നാൽ എൻ പൊൻ ഓമന, അച്ഛനും അമ്മയും
നടുവിൽ കിടന്നു ഉറങ്ങിക്കൊള്ളുക, ഒന്നു കൂടി
സുഖമായ് നന്നായ് ഉറങ്ങിക്കൊള്ളുക
കണ്ണാ ഞങ്ങൾ തൻ ഓമന പുത്രൻ...
സുഖമായ് ഞങ്ങൾക്ക് കൂടെ കിടന്ന് ഉറങ്ങിയല്ലോ...
ആരും ഉണർത്തരുത് എൻ ഉണ്ണിയെ
സുഖമായ് ഉണ്ണി ഉറങ്ങിക്കൊള്ളുക.
സുഖമായ് ഉണ്ണി ഉറങ്ങുമായ്...
താരാട്ടു പാടിയ മടിയിൽ കിടന്ന് ഉറങ്ങുമായ്...

ഞങ്ങളുടെ പൊൻഓമന കണ്ണന്
സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടെ.....
മനോജ്, നീന.
P.O.BOX: 40299 SHARJAH

Arjun and the Bhil

Harsh Nevatia

(Submitted and Permission obtained by Balagopal)

The Mahabharata war had been over quite some time back. Yudhishthir had been crowned king of Hastinapur and Krishna had returned to Dwarka. Not having heard from Krishna for a long time Yudhishthir sent Arjun to Dwarka to pay their respects to their mentor. Arjun met Uddhava at the gates of Dwarka and the news he received reduced him to tears.

All the men in Krishna's clan had killed each other in a drunken brawl. Krishna himself was shot in the foot by a poisoned arrow and had ascended to heaven. His last instruction to Uddhava was

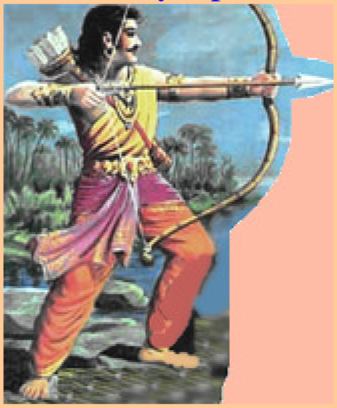

to bring Arjun to Dwarka so that he could safely take the women and children back to Hastinapur because Dwarka would soon be submerged under the sea. Accordingly Arjun led a caravan carrying the women and the children and the wealth and the arms from Dwarka to Hastinapur.

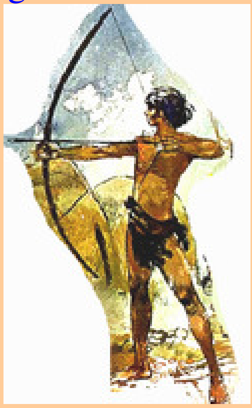

On the way he encountered a solitary Bhil, blocking the path of the caravan. Bhils were a tribal people subsisting largely on whatever they could hunt, but often resorting to robbing travelers as well. The Bhil commanded, "Leave the women, wealth and weapons behind and be on your way with the hags and children."

Arjun was amazed and angry that he could be so challenged. He replied, "Let me introduce myself. I am Arjun, son of Pandu, who almost single-handedly defeated the Kaurava army in the Mahabharata war. Now get off the way and let us proceed."

The Bhil did not oblige. He replied, "When I was a child, my mother did tell me about the war and recounted your exploits in it. Since then I have had a burning desire to test my skill against yours. God has given this opportunity to me. Lift your bow and defend yourself."

Arjun reached out for his bow. The bow, which he normally handled as if it were a feather, now appeared heavier than lead. Scarcely had he lifted the bow, his vision blackened, he began to feel

dizzy and he fainted and fell down. When he recovered consciousness he found that the Bhil had vanished with his booty.

Arjun remembered an event from time gone by. The Mahabharata war had just ended. Arjun requested Krishna who was his charioteer in the battle to descend from the chariot. But Krishna said, "Today you alight first, Arjun." A surprised but obedient Arjun did as he was told and waited for Krishna to alight. As soon as Krishna's feet left the chariot, it burst into flames and was reduced to ashes. Krishna told Arjun that during the last eighteen days the chariot had suffered innumerable onslaughts because Arjun had been the target of the Kaurava army. The only reason the chariot was intact was because Krishna was sitting in it, else it would have been destroyed in the war. "I am your strength Arjun and your valour has brought fruit because I am by your side. By yourself you are nothing."

Today Krishna was not with him and by himself Arjun was nothing.

This anecdote which exemplifies the power of time is the chorus of a popular folk song which translates as follows:

"Time lays everyone low, brother, time lays everyone low. The Bhil abducted the maidens, same Arjun and same bow."

Some sources say that the maidens escaped from the clutches of the Bhil and preferred to drown themselves in a nearby lake rather than face dishonour. The earth surrounding the lake has a yellowish tinge said to come from the mortal remains of the maidens. It is also credited with healing powers. The lake is known as Gopi Talav or the Lake of the Maidens and is about forty kilometres from Dwarka. Pilgrims going to the holy city of Dwarka invariably visit Gopi Talav.

Geeta Dhyanam

Veena Nair

|| Om Namo Narayanaya ||

Arjuna uvaacha

Aparam paramo janma param janma vivaswata
Katham-etha-vijaaneeyam tvam aadau protavaan iti || 4.04 ||

Arjuna said:
Later was your birth and before that was the birth of Vivasvan (Sun); how am I to understand that you taught this Yoga in the beginning?

In the previous stanzas Krishna has made it clear to Arjuna that what He was about to impart is the eternal truth. He had imparted this truth to others before Arjuna – including the sun. This leaves Arjuna very confused – he thinks Krishna is the person standing before him, whom he has known for a long time. How is Krishna saying that He has imparted the eternal truth to the Sun which has existed since the beginning of time?

Arjuna, a representative of mortal man, is making a mistake that all of us do – of identifying ourselves with our mind and bodies; so what Arjuna is seeing before him is the physical body of Krishna and thinks that when Krishna says 'He' has imparted the truth to the sun, the 'He' refers to this physical body. And hence the question – how is this possible?

Sri Bhagavan uvaacha

Bahuni mey vyatitaani janmaani tava chaArjuna
Taany-aham veda sarvaani na tvam vetha Paramtapa || 4.05 ||

The Blessed Lord said:
Many births of mine have passed as well as yours O Arjuna; I know them all but you know them not, O Paramtapa (scorcher of foes).

Krishna here refers to all the births that the jeeva passes through and says that He remembers them all whereas Arjuna does not.

The same eternal Self exists within Krishna and Arjuna, but Krishna is fully aware of this divinity whereas Arjuna is not.

Swami Chinmayananda says that every being in this world has come through a long chain of existence, taking on different forms in the different births, before finally reaching a particular destination in this janma. If Arjuna could have remembered all of his past births, he might as well have said the same thing that Krishna says – that the eternal truth has been handed down from person to person since the beginning of time. The difference is that though Krishna has taken on a mortal body, every moment he is fully conscious of His Divine Nature.

Ajah-api sann-avyaayatma bhutaanaam ishwaropi sann
Prakritim svaanma-adhishtaaya sambhavaa-myaatma-maayaya || 4.06 ||

Though I am unborn and of imperishable nature, and though I am the Lord of all beings, yet, ruling over my own Nature, I take birth by my own Maya.

The Supreme Lord by his own will assumes a mortal body and takes on a specific form to serve the people of a particular generation. But the Lord being complete Master of himself is much like the actor on stage – never once forgetting his real nature, ever ready to shed the outer clothes and assume his real form. Swamiji gives an example of a servant asked by his master to take his motorcycle to the nearest fuel station for re-fueling. The poor man finds the vehicle a burden and clumsily tries to drag it to the pump. At times he is pushed in a particular way by the heavy machine because he finds himself incapable of managing its load. However in the hands of the master the machine is a plaything – to be pushed around at will in the direction he chooses. Similarly to one who is unaware of his real nature [because he is so deeply buried in the material world], life becomes a misery and facing its challenges become a daunting task. However, for the Master of the universe the world is a plaything; he is in absolute control.

"True and sincere surrender unto the Lord is the essence of Bhakti (God-love). 'I am Thine, All is Thine. Thy will be done, my Lord' – This is the best Sharanaagathi Mantra or prayer of self-surrender. Seek His will. Do His will. Surrender to His will. You will become one with the Cosmic Will." ...Swami Sivananda.

|| Hari Om ||

(to be continued..)

For excellent resources on the Geeta, visit

http://www.gitasupersite.iitk.ac.in/

http://www.bhagavad-gita.org/

http://sanskrit.safire.com/Sanskrit.html

http://www.vaisnava.cz/clanek_en.php3?no=24

TEMPLE NEWS.

Vishu celebrated with fervour –

(Courtesey www.thehindu.com)

***FESTIVAL ritual:* ‘Kazhcha sheeveli’ being held at the Guruvayur Sreekrishna Temple on Tuesday in connection with Vishu.**

Thrissur: Vishu was celebrated with traditional gaiety and fervour in the district on Tuesday.

Special poojas were held in temples. People woke up early in the morning to watch the Vishukkani (an arrangement of auspicious articles including gold, cucumber, jackfruit, kanikonna, betel leaves, arecanut, linen and a mirror). The kani is arranged on the eve of Vishu.

The eldest member of the family leads others to the puja room to watch the Vishukkani.

Another much-loved ritual is the Vishu kaineetam, in which elders in the family gift money (kaineetam) to younger members. A royal feast follows. Bursting crackers is another unavoidable feature of Vishu.

Devotees thronged the Guruvayur Sreekrishna Temple on Vishu day to watch Vishukkani. On Monday evening, Keezhsanthis Thelambatta Narayanan Namboodiri and Vengeri Krishnan Namboodiri prepared the Kani. Othikkan Pottakkuzhy Krishnan Namboodiri unveiled the Kani before the deity at 2.15 a.m.

He placed the thidambu (idol) of the deity on a golden chair at the Mukhamandapam. Sheeveli was held at 7 a.m. and 3 p.m. to the accompaniment of melam, led by Mattannur Sankarankutty.

Navaneetham (freshly churned butter) is a humble attempt by Guruvayur Devotees Forum to create a monthly news letter for our group. Please send your comments, suggestions and any materials that you wish to publish to editor@guruvayoor.com

Our apologies for those articles & poems we could not publish this time due to space limitations. We will have them published in the forthcoming issues.

Please email us at navaneetham@guruvayoor.com with your name and brief introduction to have your name appear in this section, also please email us your comments, suggestions, articles for Navaneetham June issue to editor@guruvayoor.com

Sources, credits and copyright acknoledgements

Manoramaonline.com thehindu.com *Krishna pictures/Artwork courtesy of* *The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc.* *http://images.google.com* *http://www.krishna.com* *http://sss.vn.ua* *http://summit.gaia.com* ***www.sriramanamaharshi.org/bhagavatasaptaham.html*** *http://images.exoticindiaart.com* *padmanabhapuram.blogspot.com* *http://www.bsgindia.com* *krishna-keshav.blogspot.com*	*http://www.cmmiami.org* *http://www.vrindavanart.com* *http://www.vanamaliashram.org/* *http://www.indiapost.gov.in* *Madhu Ramanujam -* *http://picasaweb.google.com/madhuraamanujam* *http://www.flickr.com*

Submitted at the lotus feet of Shree Guruvayoorappan.

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya! കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ ! Om Namo Narayanaya:

May God Bless you all.